

A gonit peste câmpuri și-a ocolit pădurea toată.
„Picioarele mele fug singure. Ma simt minunat!”
Dar, lipăind prin noroi, a țipat dintr-odată:

— PANTOFUL MEU! O, nu, apa mi l-a luat!

Depășită de toți, gândurile-au intristat-o nespus.
„Printesele-ar trebui să fie cochete”, adesea i s-a spus.
„Se-amuză când probează rochițe - altfel nu merge.
Nu-ncerca să fii diferită. Printesele NU POT să alerge!”

Ceva dinlauntru ei pare să fiarbă în clocot...

Ar fi merit total bine, dar s-a împiedicat de-un bustean
S-a căzut într-o mlăstina - plioasă! - ca un belouan.
Un prinț i-a călăre a auzit-o strigând:
„Prințesă în pericol! S-o salvez!” - a fost primul lui gând.

Dar când a zărit-o în mla, s-a strâmbat: — Ce scârbos!
Nu pot să te-ajut! Ești plină toată de noroi lipicios!

Într-o zi, Iasmina se plictisea extraordinar
Cât proba o rochie pentru Marele Bal Aniversar.

— Iasmina, stai locului! o rugă croitorul, exasperat.
Nu te mai fâțâi atât —
Aproape-am leșinat!

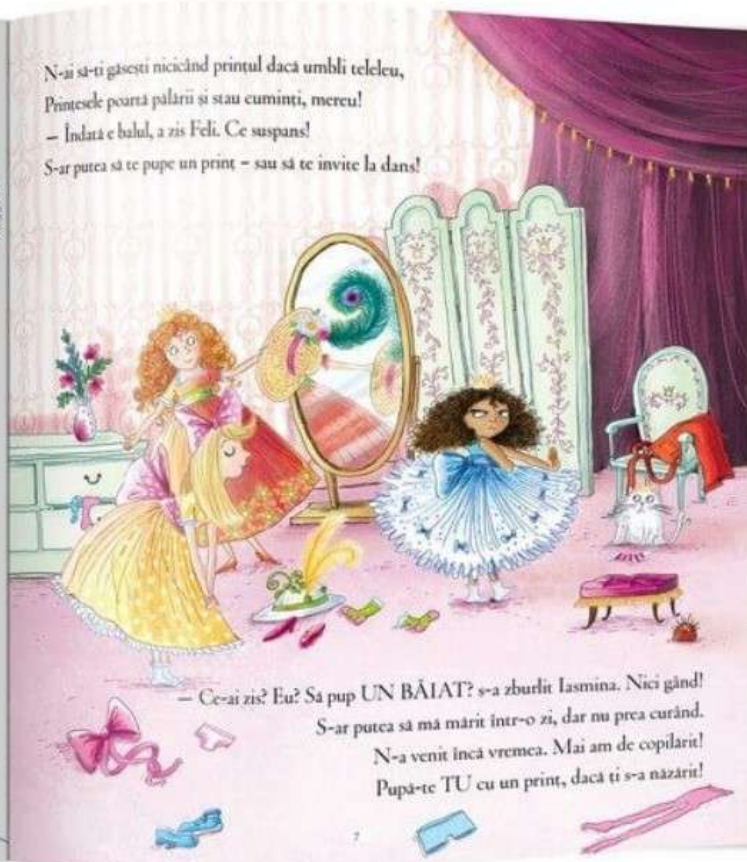

Surorile i-au zis — Haide, fă o piruetă!
Încetisor — gratioasă ca o domniță cocheta!
Dar Iasminică i se părea mai distractiv să se rotească.

— ÎNCETEAZĂ! strigă Greta.
O printesă n-are voie să se învârtască!

N-ai să-ți găsești nicidecum printul dacă umbli teleleu,
Printesele poartă pălării și stau cuminti, mereu!
— Îndată e balul, a zis Feli. Ce suspans!
S-ar putea să te pupe un print — sau să te invite la dans!

— Ce-ai zis? Eu? Să pup UN BĂIAT? s-a zburlit Iasmina. Nici gând!
S-ar putea să mă mărit într-o zi, dar nu prea curând.
N-a venit încă vremea. Mai am de copilărit!
Pupă-te TU cu un print, dacă ți s-a năzărit!